

40-LUKU, PERUSTAMISVUOSIKYMMEN

Seura perustetaan Heinolan Seurahuoneella. Perustamiskokoukseen osallistui 57 henkilöä ja Heinolalle niin tyyppillistä 18 oli perustamista vastaan. Suoritettua äänestyksen jälkeen kuitenkin vastustajat huomasi olevansa vähemmistössä ja poistuivat kokouksesta, jonka jälkeen päästiin tekemään yksimielisiä päätöksiä. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Emil Vanne Seuran lajeiksi valittiin pesäpallo, jalkapallo, koripallo ja jääkiekko, joille kaikille Perustettiin oma jaosto. Seuralle hyväksyttiin TUL:n seurojen mallisäännöt. Seuran nimeksi olivat vaihtoehtoina: Heinolan Pallo-Veikot, Heinolan Pallo-Toverit, Heinolan Pallo-Kerho ja Heinolan Palloilijat -47. Äänestyksessä eniten ääniä sai Heinolan Palloilijat -47, jonka lyhenteenä käytettiin HP-47. Toiminnan alkuvuosina menestyksekkäin laji oli pesäpallo ja toisaalta koripallo ei juurikaan ottanut tuulta alleen. Kilpailutoiminnan keskuksena oli Plaanin kenttä, joka sijaitsi suunnilleen nykyisen parkkipaikan sijoilla ”Unionin mäellä”. Jääpalloa pelattiin kuitenkin Kirkkolammen jäällä.

50-LUKU, JÄRJESTÖPOLITIIKAN VUOSIKYMMEN

50-luvun alkupuolella pesäpallo piti edelleen pintansa, mutta sen rinnalle oli noussut myös jääkiekko.

1954 oli jääpallo kulkenut tiensä päätökseen ja se vähäisen harrastajajoukon seurauksena poistettiin seuran lajivalikoimasta.

1954 seura liittyi myös Suomen Palloliittoon ja sen Lahden Piiriin.

1957 Seuran pesäpallo ja jääkiekkoukkueet olivat valtakunnallisestikin hyvässä iskussa, eikä seuraa tyydyttänyt TUL:n vähäisempi kilpailutarjonta. Joukkueet siirtyivät pelaamaan jääkiekkoliiton ja pesäpalloliiton alaisia sarjoja. Tämä ei tietenkään sopinut tulehtuneisiin urheilupolitiikan kiemuroihin, vaan HP-47 erotettiin Työvään Urheiluliitosta.

Varsinkin jääkiekko eli voimakasta nousua ja pelasi yhtäjaksoisesti Suomi-sarjassa ennätyspitkän jakson, joka silloin oli toiseksi korkein sarjataso. Ulkojäillä pelatuissa otteluissa usein riitti kaksi hyökkäysketjua ja kaksi puolustajaparia sillä 20 asteen pakkasissa ei juuri hiki päässyt tulemaan.

Pesäpallojaostot yhdistyvät

1957 vuonna HP-47:n ja Heinolan Iskun pesäpallojoukkueet olivat kumpikin selviytyneet maakuntasarjasta Suomi-sarjan karsintoihin, joka pelattiin Heinolassa kolmen joukkueen voimin. Kabineteissa oli kuitenkin jo sovittu, että jos jompikumpi Heinolan joukkueista lunastaa Suomi-sarja paikan, niin molempien seurojen pesäpalloilijat siirtyvät edustamaan Heinolan Mailapoikia. Niin se sarja paikka tuli ja HMP, joki oli viettänyt hiljaiseloa ”pöytälaatikossa” otti vetovastuun pesäpallossa. Pesäpallo olikin varsin suosittu laji 50-60 luvulla häipyäkseen sitten unholaan. 1957 myös jalkapallo alkoi näyttää ensikerran tulemistaan, nousten ensikerran maakuntasarjaan, joka vastaa tänä päivänä III-divisioonaa.

60 LUKU, JÄÄKIEKKO ERIKOISSEURAAAN

1960 luvulla seuralla olivat myös toistaiseksi nimekkäimmät puheenjohtajat, sillä kaupunginjohtaja Raimo Salmi heilutti puheenjohtajan nuijaa kausina 61-63 ja pormestari Olavi Vihko kausina 66-67.

1960 luvulla valmistui Heinolan ensimmäinen nurmikenttä (nykyisen jäähallin takana), joka jostain syystä tehtiin jo alun perin niin pieneksi, ettei se täyttänyt edes minimimittoja. Pölyäville hiekka-alustoille se oli kuitenkin verraton korvike. Kentän vihkiäisottelussa kohdattiin Mestaruussarjan joukkue RU-38 Porista.

1965 HP-47 jalkapallojoukkue teki ensimmäisen ulkomaanmatkansa, joka suuntautui Tanskaan. Matkan aikana pelattiin kaksi ottelua ja tappiot tuli.

1967 seuran täyttäessä 20 vuotta oli juhlaottelun vastustajana Valkeakosken Haka, joka voitti ottelun 2-7.

Jääkiekko eriytyy

1968 jääkiekkojaosto oli velkaantunut, ja etsi toiminnallenen uusia muotoja. Jalkapalloväestä suunnitelmat tuntuivat liian suurellisilta, eivätkä he olleet valmiita kaikkia toimenpiteitä hyväksymään. Vaikeissa neuvotteluissa jalkapalloilijoiden etua valvoivat jalkapallojaoston puheenjohtaja Aarne Suni ja sihteeri Jaakko Hietaniemi. Neuvotteluitten tuloksena perustettiin jääkiekon erikoisseura Heinolan Peliitat, joka sai painolastikseen jääkiekkojaoston velat, mutta vastalahjaksi HP-47:n sarjapaikan suomi-sarjassa.

Näin HP-47 oli pelkästään jalkapallon erikoisseura ja viimeinenkin lajikateus oli seurasta poistunut.

70-LUKU, KILPAILUTOIMINNAN MENESTYKSEKÄIN VUOSIKYMMEN

1970 luvulla myös junioritoiminta vankistui, useimmat ikäluokat osallistuivat sarjaluokkaiseen kilpailutoimintaan. Naisten jalkapallo nousi suosioon Heinolassa ja "Mimmi-liigan" nimellä kutsuttu toiminta olikin lähellä valtakunnan huippua, sillä naiset pelasivat menestyksekkäästi I-Divisioonassa ja karsivat jopa SM-sarjaan. 1972 seuran täyttäessä 25 vuotta kohdattiin juhlaotteluitten merkeissä Kouvolan Sudet kaikilla rintamilla.

1973 seuralle hankittiin ensimmäinen oma bussi ja siitä lähtien seuralla on ollut pieniä poikkeuksia lukuun ottamatta oma ajopeli näihin päiviin saakka. Oman bussin myötä seuraväki teki myös matkoja kotimaassa ja tietenkin itärajan taakse, silloiseen Leningradiin joka olikin suosittu matkakohde niihin aikoihin.

1974 nurmetettiin Urheilupuiston keskuskenttä ja vasta silloin olosuhteet jalkapalloilulle nousivat kilpailukykyisiksi vastustajien joukkueisiin nähden.

1975 edustusjoukkue voitti III-Divisioonan lohkonsa ja nousi II-Divisioonaan. Siellä vastustajina oli tunnettuja seuroja: HIFK, FinPa, KTP, LaPa, Jäntevä ym. ja taso osoittautuikin liian kovaksi ja paluu III-Divisioonaan oli edessä. Kuitenkin tasapäiset vastukset annettiin usealle joukkueelle. Kuudesta ensimmäisestä ottelusta viisi päättyi tasan ja yksi maalin tappioon.

Myös Suomen Cup-kilpailussa pudotettiin I-Divisioonan joukkueita, mutta huippukuntoinen Lahden Reipas teki lopun voittoputkesta.

Kaudelta -76 on myös voimassa jalkapallo-otteluiden yleisöennätys, kun Urheilupuistossa seurasi ottelua HP-47 – Loviisan Tor 640 maksanutta katsojaa.

80-LUKU, PEKKASEN VUOSIKYMMEN

1980 Pentti Pekkanen valittiin seuran puheenjohtajaksi ja hänestä tulikin seuran pitkäaikaisin puheenjohtaja, joka johti seuraa vuodet 1980 - 1988 ja toisen jakson vielä 1990 luvulla ja 2000 luvun alkupuolella.

1980 luvulla edustusjoukkue vakiinnutti taas paikkansa III-Divisioonassa.

Juniorijoukkueet osallistuivat aktiivisesti kansainvälisiin ja kotimaan jalkapalloturnauksiin. Kansainvälisissä turnauksissa menestys oli joskus niin hyvää, että paluumatkalle varatuille lauttapaikoille tuli kiire kun ottelut vaan jatkuivat voitokkaina.

1980 järjestettiin Juhani Ollilaisen aloitteesta ensimmäiset joulukalenteriarpajaiset. Nämä arpajaiset ovat seuranneet katkeamattomana ketjuna tähän päivään saakka.

90-LUKU, PIIRIRAJOJEN MUUTOKSEN VUOSIKYMMEN

1990 - 91 kausina oli naisjalkapalloilun uusi tuleminen ja naiset pelasivatkin taas I-Divisioonassa.

Juniorit menestyivät kohtuullisen hyvin sarjoissaan, mutta edustusjoukkue pelasi pitkät jaksot IV-Divisioonassa.

Suurimman muutoksen aiheutti kuitenkin se, kun Palloliiton 18 piiriä sulautui 12 piiriksi. HP-47 kuului aiemmin Lahden piiriin, joka pinta-alaltaan oli kovin pieni, eikä joukkueitakaan ollut riittävästi, jotta tasaväkiset nuorten sarjat olisi voitu toteuttaa. Lahden piiri jakautui uudistuksessa kahteen osaan. Eteläinen osa sulautui Uudenmaan piiriin ja pohjoinen osa, johon Heinolakin kuului, Kaakkois-suomen piiriin. Muutos toi juniorijoukkueille uusia vastustajia Kymenlaaksosta ja Saimaan ympäristössä. Matkakustannukset joukkueitten osalta nousivat tietysti huomattavasti, kun lähimmät juniorijoukkueet piirin alueella löytyivät vasta 100 kilometrin matkan takaa. Kilpailullisesti muutos oli kuitenkin joukkueita suosiva.